

PER VIURE LA SETMANA SANTA!

No sempre ha estat així, necessitem resituar-nos!

Abans que la humanitat decidís “ser com déu”, vivíem en harmonia, l'ecologia integral, anomenada així pel Papa Francesc era un fet.

Fins que un dia a les persones “allò que és suficient no ens bastà” i ho volguérem tenir tot; no ens bastà viure agraïts sinó que a demés ho volíem saber tot. Volguérem controlar-ho tot i menjant “de l'arbre del bé i el mal” desplaçarem a Déu, al Déu amor, l'excloguérem de les nostres vides, però no de la Vida amb majúscules. Tots volguérem ocupar el seu lloc, i ens convertírem en enemics els uns dels altres. Ens apropiàrem fictíciament del regal de la creació, i al que era una mediació per gaudir de la vida, ho convertírem en l'objecte de lluita egoica, i com a humanitat ens perdérem!

El mal, amb aquesta decisió, dona una passa de gegant en contra de la humanitat, amb el cor endurit, la ment confosa i el cos separat del propi esperit:

- Puja l'habitatge i els lloguers es fan insostenibles. Comprar una casa és un somni.
- La inflació puja: llum, queviures... per moltes famílies és impossible arribar a final de mes.
- Prohibim la lliure circulació entre els països, dividim la humanitat.
- La guerra torna a despuntar equivocadament com a eina de poder: Ucraïna-Rússia: Hàmas – Israel...
- L'esperit economicista segueix la seva cursa amb la guerra d'aranzels.

A nivell personal:

- Puja el nombre de suïcidis, de depressions.
- La crisi religiosa tenyeix i negativitza la visió de la realitat.
- L'individualisme ens amaga el rostre del que som: éssers socials i generosos.
- Cada vegada més l'auto-referència ens impossibilita centrar-nos en l'altre, en la persona.

Ens hem desorientat, necessitam resituar-nos!

Ens fa falta comprendre la situació per sortir-ne:

No és que la persona sigui dolenta per naturalesa; tampoc hi ha una lluita entre dos principis (el bé i el mal); no és que no tinguem alternativa... Deixem aquesta lectura negativa que ens mena cap el sense sentit. El maligne ens hi arrossega, sap que així ens té esclaus, sota el seu poder!

Amb i des de Déu sabem que la persona és bona per naturalesa; que sols hi ha un principi de bé, Déu, el mal no és un principi sinó una desviació, que hi ha una alternativa en aquesta situació: la restauració de l'anima per Jesucrist Nostre Senyor. Deixem que Déu regni en el nostre cor i regnarà en el món! Responguem amorosament davant qualsevol situació i el regne de Déu seguirà obrint-se pas!

El pecat concretitzat en el desamor cap a un mateix, cap als altres i amb el medi ambient, -origen del desig de voler ser com Déu-, alimenta la situació actual de mal, la injustícia i el desamor.

Per tant, davant una situació problemàtica, vista a nivell personal o a nivell social com: “no sé on som” “res no te sentit” “em moro de tristor” “estic a les fosques” “això no té remei”... Descombreguem en aquesta situació el germe d’esperança, la potencialitat que sorgeix com a motor de canvi! Sapiguem que els obstacles ens redissenyen el camí. Són el primer símptoma, malgrat el malestar que produeix, cap al millorament i l’evolució de la situació.

Necessitam comprendre:

- Que ja hem estat salvats per Jesucrist, la seva força ens acompanya fa més de dos mil anys, el Regne ja és aquí, no esperem un altre esdeveniment, un altre signe o senyal...
- Alcem-nos i retornem al vertader camí que ens humanitza a tots: respondre amorosament davant qualsevol situació. Deixem les vestidures de l’home vell, revestim-nos de la llum, de l’amor de Jesucrist!
- I amb Ell, amb la seva força amorosa, traspassem la situació!

La sortida: la trobada amb Jesucrist.

Necessitam sentir i no sols teoritzar sobre el que vivim. Si sentim amb el cor, obert, la nostra auto-comprensió serà existencial, real i vertadera. Si no, la teorització ideològica ens allunyarà de la realitat, ens embullarà, i farà perdre. I el que és pitjor ens allunyarà del nostre ser. Sentir ens possibilitarà prendre consciència de com Jesucrist ens acompanya.

Necessitam acceptar la realitat, el que hi ha, i contrastar-la amb el que volem, -observant si aquest voler és una idolatria o és una invitació alliberadora-. Si és alliberadora és una proposta de Jesucrist, confia en la seva ajuda.

Com reconèixer si és una proposta de Jesucrist?

És una idolatria si t’allunya de la realitat i del nodrir-te de l’amor de Déu. És alliberament si t’ajuda a veure la passa possible a fer, confiat de què el Déu amor vetla i acompanya el teu moment.

Necessitam trobar-nos amb Jesucrist, ens ajudarà a discernir la pròpia acció. Ho fem a través de mediacions: des del que ens passa, fent silenci, en contacte amb la Paraula i els sagraments, amb la comunitat... Per així destriar els renous del voler de Déu; per aprendre a traspasar amb Ell qualsevol situació...

No deixis que el cap te confongui o te faci esclau del passat, deixa’t sentir la proposta de Déu, esperarà que se te reveli l’alternativa, la intuïció sentida del voler de Déu. Una vegada revelada assumeix la pròpia responsabilitat.

Si fem aquest procés, acompanyats de Jesucrist, de segur que serem **motivats**, la seva acció ens mourà el cor cap a una **acció eficaç i contemplativa**. Eficaç perquè serà la que pots fer, avui, aquí i ara. Serà contemplativa, perquè serà el resultat del procés que Jesucrist ha iniciat amb tu. **Serà personal i social**, ja que una dimensió afecta a l’altre!

Jesucrist, el nostre guia; vols sanar-te?

Jesucrist, el mestre i Senyor ens proposa un pla de rehabilitació. Deixem-nos tractar i conduir per Ell, pel metge de l'amor! Recorda que des de la necessitat i des de la vida ens empeny l'Esperit, obri el teu cor obert a la seva acció. Fem el tractament:

1.- Primera recomanació, accepta la bona nova: ets estimat, pots estimar-te i pots estimar! La nova humanitat ja és aquí. Recorda les pautes: no et deixis ensarronar per la negativitat; ni per l'aparent triomf de l'individualisme o de l'esperit economicista que intenta lucrar-se amb tot.

Viu la realitat, il·luminada per la promesa del Regne, confia! Cada situació té una alternativa: el mal en el fons ens mostra el camí cap al bé; les persones realment som generoses els uns amb els altres; el nostre anhel és l'amor, just i pacífic...

Avui, tots som convidats a la taula del dijous sant: viu la fraternitat universal, inclou a tothom, reconeix que tot i tots som part de la casa comuna, reconeix el do de la caritat, la força de l'amor rebut:

- Força que reconcilia i apaga les enemistats, les guerres...
- Força que ens omple de sentit la pròpia vida i ens protegeix de depressions i suïcidis... del sense sentit.
- Força que ens mostra que l'amor és més que un sentiment. És una convicció, una actitud que sap que el mal se venç amb la resposta d'amor.

2.- Segona recomanació, plens d'amor, se'ns revela el desamor, el pecat! Se'ns cau la imatge idíl·lica d'un mateix, es perceben les ombres i les llums personals, els alts i els baixos en la pròpia història, els hàbits malignes...

I en aquest context, el que sembla mentida: Déu segueix apostant per tu. Confia, accepta i perdona el teu pecat. Et renova interiorment et dona una nova oportunitat. Si Déu és amb tu, tu no pots quedar fora de tu, enemistat amb la teva essència: perdonat per Déu, ets reconciliat amb tu mateix, amb els altres, i amb la humanitat.

Viu el sagrament del perdó, acosta't a un prevere; ell en nom de Jesucrist et restablirà l'ànima i el cos; i seràs capaç, amb l'ajuda del Crist de viure agraït, tornaràs a tastar el goig de viure.

3.- Tercera recomanació, una vegada acceptada la bona nova i d'haver rebut la pau de la reconciliació amb el Déu amor, se te convida a **transitar la pròpia creu. És la rehabilitació personal que ha estat pautada pel Déu amor.**

Segons la malaltia, la creu; segons la malaltia el remei: un cor desconfiat, amb i des de Déu, haurà d'armar-se de valor per tornar-se a fiar; un cor romput, amb i des de Déu, haurà de deixar-se recompondre amb la cola del amor; un cor fantasiós, amb i des de Déu, se deixarà posar en crisi, deixarà de somiar truites i reconeixerà la il·lusió que sorgeix de la realitat; un cor auto-destroctor, reconeixent que ja es volgut i estimat per Déu, romprà amb el mal que l'esclavitza.

Viu el divendres Sant transitant com Jesucrist l'aparent desgràcia de la creu: la creu és el moment on la força del amor se manté fidel al Pare des de la realitat, que accepta i segueix estimant. Jesucrist, amb la seva resposta amorosa venç al maligne!
A la creu l'amor resta amagat degut a la pròpia mirada que ens l'amaga. Però en realitat és l'expressió de la lluita pacífica, de l'entrega personal com a única forma per vèncer el mal.

Des de la mirada amorosa de Déu, quina creu; quin remei descobreixes per a tu?

4- Quarta recomanació, viu la buidor del dissabte Sant, viu l'espera de la promesa que Jesucrist ens va fer: resucitarà al tercer dia.

Jesucrist ha mort i ha estat sepultat. Es un temps d'espera on la confiança de la fe ens sosté i on germina, -gràcies a Déu- l'aparent fracàs de la creu amb la resurrecció.

Viu el dissabte sant com a moment d'espera i de vigília. No perdís de vista l'esperança, ni el goig de viure, ni la força de l'amor, ni l'anhel del Regne. Deixa't acompanyar per Jesucrist, **l'esperança no enganya!** (Rm. 5, 5),

5.- Cinquena recomanació, adona't de què si has viscut el procés de la passió ja has estat transformat, has participat de la resurrecció del Crist! De com se t'ha canviat la vivència, allò que és suficient ja et basta per viure... Has confiat en lloc de voler entendre-ho tot. Has recobrat l'esperança: les velles idees i els hàbits destructors s'han diluït. La caritat de l'amor t'omple i et dona sentit.

La resurrecció del Crist ja no és ideologia, sinó vivència personal i motor per al canvi social. Vivència personal, perquè has viscut com Jesucrist els moments de la passió i com proves com Déu Pare ha actuat a través d'ells com a medicina per a l'ànima, com a força transformadora de resurrecció.

També és un canvi social perquè l'impensable ha resultat ser el camí d'alliberament per la humanitat: la creu ja no és percebuda com una desgràcia sinó com la mediació per ser restaurat, transformat per Déu.

La nova humanitat instaurada per Déu ens mostra noves possibilitats, l'home nou: veu, jutja i actua amb i des de la mirada de Déu!

6.- Sisena recomanació, viu tot amb Déu: reconeix el seu lloc a la teva vida; sent com t'atreu i et guia cap a la plenitud; no tinguis por.

Adona't de com **formes part del cos de Crist, l'Església**, de com la trobada amb Jesucrist a través de la vivència de la passió ens agermana i ens donà l'Esperit, el qual habita i alimenta els nostres cors. **I seràs llavor d'esperança per al nostre món, seràs subjecte de canvi, constructor de la societat del ben estimar.**

Disposa't, disposem-nos, al seu voler; és el millor aval de sentit i de goig per tota la humanitat!

Significativa Setmana Santa!

Pep Toni Guardiola Crespí.